Com si fos una derrota

El Girona deixa escapar a sis minuts del final, en l'única ocasió del Mirandés, un triomf que tenia encarrilat

Girona FC - Mirandés

Com si fos una derrota

JORDI ROURA GIRONA

Que l'empat d'ahir del Girona contra el Mirandés té gust de derrota ho va admetre, fins i tot, el mateix Pablo Machín repetint a la sala de premsa, diverses vegades, que el «fotia» haver «perdut» d'aquesta manera. I no, els gironins no havien caigut, havien sumat un empat. Pobre, això sí, deixant escapar dos punts que gairebé eren al sac a sis minuts del final perquè una vegada més, contra un rival que amb prou feines va proposar res, tampoc es va saber mantenir la porteria a zero. El golàs de Borja García a l'inici de la segona part havia posat el duel en safata per un Girona que va perdonar el segon, sobretot, en una jugada en què Longo, a porta buida, va enviar la pilota a la Universitat. No havia sigut un vespre gens brillant però d'això ningú se n'hauria recordat si els tres punts s'haguessin quedat a Montilivi. El que importava ahir era guanyar. I un gol d'Aurtenetxe a sis minuts del final ho va impedir, en l'única acció de perill dels visitants, després de la poca contundència defensiva del Girona en una jugada que neix en un còrner i que permet al central visitant trobar una autopista per afusellar Bounou.

Un altre «típic» partit de Segona, perquè ens entenguem. O sigui, comptades ocasions, pilotades amunt i avall, i ben poc criteri a l'hora de jugar la pilota. Per molt que el tècnic del Girona va veure un joc «extraordinari» del seu equip. Aquesta va ser la tònica de la primera part, i això que la cosa havia començat d'allò més animada, amb Portu com a gran protagonista. Venint de les decepcions contra l'Almeria i el Mallorca, ?Machín va donar la consigna de sortir a mossegar el Mirandés des del primer minut, i això es va traduir en un posada en escena ambiciosa. Seria el dia d'oblidar el futbol soporífer de les últimes jornades Durant el primer quart d'hora ho va semblar, aquesta és la veritat. Secundat per Cifuentes i Coris des de les bandes, Portu va liderar diverses aproximacions a l'àrea rival, això sí, acabades sempre de la pitjor manera i, per tant, generant escàs perill real. Quan no era un remat tou, era un xut a fora de Borja (min. 8), o un jugador del Girona com Alcalá embolicant-se amb la pilota dins l'àrea petita després d'un còrner de tiralínies.

Aquesta rauxa va durar el primer quart. Del Mirandés, fins aleshores, ben poca cosa se'n sabia. Bounou era un espectador més i únicament va ser significativa la seva aturada a un xut amb intenció, amb rosca, de Pedro, que va atrapar sense dificultats. Amb el pas dels minuts no és que els visitants milloressin, el problema va ser que el Girona va anar perdent gas. El partit es va convertir en un combat de pilotades. Als visitants, que a la mitja hora ja havien canviat Eguaras, amb una groga, per Rúper, estaven segurs en defensa, sobretot amb uns hiperactius Kjera i Aurtenetxe, i ja els anava bé. Els locals, en canvi, es van embolicar en una teranyina i ja no en van saber

sortir, més enllà d'un xut de falta de Cristian Herrera que va sortir fora, fregant el pal, al minut 26.

Ocasions, allò que es diu ocasions, per tant, no n'hi va haver. El Girona se'n va anar als vestidors amb el pobre consol d'haver proposat més que el seu rival, d'haver tingut la pilota i d'haver protagonitzat «aproximacions», com li agrada dir a Machín, unes aproximacions que no havien portat enlloc i que mantenien el porter del Mirandés, Sergio Pérez, gairebé tan poc suat com Bounou.

Cristian Herrera, per si algú no se n'havia adonat, va demostrar que era al camp just començar la segona part amb un retall dins la petita i un tímid xut a porta. Com a mínim, ho havia provat. El Girona, un altre cop amb Portu estirant del carro, buscava un inici elèctric com el de la primera meitat. Sandaza les lluitava totes, però seguia sense fortuna. Una mica com li passava a Coris per l'esquerra. Molta lluita, amb escassa recompensa.
Fins que va aparèixer Borja García. Era el minut 53 de la segona part, Coris protagonitzava una jugada per l'esquerra, va centrar-se una mica, va veure el madrileny sol a la frontal, i li va enviar la pilota perquè amb un espectacular toc l'enviés a l'escaire de la porteria del Mirandés. Un golàs que obria el camí de la victòria, al cap i a la fi, el que més importava ahir, i de passada podia revertir el poc espectacle que hi havia sobre la gespa. L'1-0 va donar ales al Girona i va estabornir el Mirandés. Amb mitja hora de joc per davant, Carlos Terrazas ja tenia tots els canvis esgotats, després de donar entrada a Guarrotxena i Álvaro Bustos.

Els locals necessitaven el segon per no patir. Mentretant, el tècnic va optar per reforçar el mig del camp donant entrada a Eloi i canviant Longo per Sandaza. L'italià va perdonar el 2-0 enviant als núvols, a porta buida, una precisa centrada per la dreta de Cifu. El Girona, que no havia brillat però tampoc havia patit, era a escassos minuts del botí. Fins que la va vessar. A la sortida d'un còrner la defensa va rebutjar el perill amb tant poca contundència que Rúper va recuperar la pilota i la va cedir a Aurtenetxe, que va trobar espai pel mig dels centrals per afusellar Bounou a mitja sortida desesperada. Silenci i impotència a Montilivi. El Girona segueix sense sortir-se'n en aquest inici de lliga i ja acumula quatre partits sense guanyar.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/23/fos-derrota/805638.html?utm_source=rss